

FELSŐ-ZEMPLEN

TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG: Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő: Török-utca 220 szám.	Kéziratok nem adatnak vissza, Bérmertetlen levelek nem fogadtatnak el. — Nyílt-tér soronként 20 kr. — Hirdetések jutányosan számíttatnak.	ELŐFIZETÉSI DIJ: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt. Egyes szám ára 10 kr.	KIADÓHIVATAL: Hova az előfizetések, hirdetési és nyilttéri díjak küldendők: Landesman B. könyvnyomdája.

Nyelvében él a magyar!

Ha van nemzet, melyet nyelve tesz azzá, a mi, akkor az a magyar nemzet. A magyar faj messze Ázsiából került e hazára szent földjére az fajrokonok és testvérek segítségével nélkülül alapított hazát és nemzetet. Megtartotta magyar fajú jellegét, dacára annak, hogy köröskörül teljesen elítű idegen nyelvű és fajú nemzetek laktak, dacára annak, hogy folyton vad ellenségek vették őt körül, kik kiakarták irtani a föld színéről, bele akarták olvasztani saját nemzeti-ségükbe. Megpróbálták édes anyanyelvüket eltörölni tüzzel-vassal morális kényszerrel, udvari rendeletekkel, szép asszony mézes-mázos szavaival; voltak időszakok, mikor már siker kezdte koronázni elleneink nyílt — vagy orvtámadásaikat, de az igaz magyar szív mindig megérezte azt, hogy ha magyar nyelve elvész, akkor utána vesz az alkotmány, utána az államiság, utána a haza. És lerontották a gyászlepel, mely ránk volt borítva, elmúlt a káprázat, a szem világosabban kezdett látni, az agg gondolkodni, a szív működni és újra kezdett a nép magyarul beszélni, a költő magyarul énekelni s így folytonosan harcizolva nyelvünkért, elértük az ezredik évet.

És most, a mikor már azt hisszük, hogy ezer évi harc után, ha egyebet nem, de kivívtuk azt, hogy nyelvében él a magyar s e nyelvet feltétlenül tiszteli és elismeri minden e hazában élő lélek, egy különös jelenséget látunk támadni. Itt bent a hazában vannak egyes társadalmi rétegek,

melyek nyíltan merészelnék szembeszállani a magyar állam jogával, a magyar törvény-nyel, egyszerűen negligálva nyelvünket, idegen szót, idegen nyelvet akarnak be-csempészni, sőt követelőleg kezdenek fellépni, hogy mi magyarok ismerjük el az idegen nyelv jogosultságát hazánkban.

Vajjon nem létezik-e már magyar társadalom, hogy ezt így tovább tűnjük?!

Majd itt, majd amott az országban támad egy istentelen próféta, ki templomban a szószékről, iskolában a katedréről, nyilvános gyűlések alkalmával a legarczátlanabb módon szónokol nyelvünk ellen; törvény-székeknél, bíróságoknál kihallgatások alkalmával nyíltan bevallják, hogy ők igenis tudnak magyarul, de elvők, hogy nem beszélnek magyar nyelven és a törvényszék elnöke kénytelen tolmácsot hozatni, hogy egy leendő fegyenczet, kihallgathasson és megérthesse, hogy az idegen nyelven mit beszél?

Sőt mi több, magyar hatóságaink saját hadseregünkötől idegen nyelvű iratokat kapnak és megkivánják hazafias, magyar hivatalnokainktól, hogy ők okvetlen megértsék az idegen nyelvet s talán még idegen nyelven válaszoljanak is reá.

Te magyar társadalom és te nem látsz, te nem emeled fel tiltakozó szavadat e páratlan orvtámadások ellen? Talán ismét gyászfátyolt kezdenek borítani szemedre a XX-ik század legelején?

Már e század elején 1830-ban hoztak egy bölcs törvényt, melynek VIII-ik cikke kimondja, hogy az országban levő vala-

menyi katonai parancsnokság magyarul tartozik levelezni.

Avagy nem ösmeri-e saját hadseregünk az ország törvényét, vagy ösmeri azt és nyíltan ellene mer szegülni? Mivé lesz akkor a társadalmi rend, ha egyes kasztok, egyes körök törvényeinket magokra nézve kötelezőnek el nem ismerik?

1840-ben hozott egy törvényezik, a VI-ik, melynek czime: „A magyar nyelvről.” Mily szépen hangzanak annak bevezető sorai: Ő felsége atyai szívének hiv magyarjaihoz viseltető jósága azon újabb dicső példait, melyeket a nemzeti nyelv gyarapítása eszközlése végett a jelen országgyűlés alatt is adott, a karok és rendek mélyen tisztelik. És ezután következnek sorban a pontok, hogy az országos felirások Ő felségéhez magyarul történjenek, a törvényhatóságok egyedül magyar nyelven szerkesszék felirásaikat, az egyház, hatóságok egyedül magyarul levelezzenek, a gyülekezethez a szent beszédek magyar nyelven tartassanak; minden vallásbeli különbség nélkül plebánoknak, egyházi szónokoknak, káplánoknak és segédeknek olyanok alkalmaztassanak, kik a magyar nyelvet tudják, a magyar nyelvnek tudása a katonai véghelyeken is gyarapíttassék s a magyar ezredeknek kormányai a magyarországi törvényhatóságokkal magyarul nyelven levelezzenek.

Felsőes uram és királyom! A te atyai szíved hü magyarjaid iránt ma sem változott meg, de igenis alattvalóid hűsége a magyar haza iránt megváltozott, mert igen sokan vannak, a kik a szentesített törvényeket

TÁRCA.

Egy év múlva.

— Rajz. —

A fák levelei lehulltak, pusztán maradt galyak fölött zugja énekét a hideg őszi szél. A nap arca ritkán fényes, legtöbbször sötét felhő von reá átláthatatlan fátyolt. Levetkezte zöld palástját a természet s orgonája — az éneklő madarak csoportja is kisebb vidéken zengi el vonzó dalait.

Szépen butorozott szobába tekintve száll alább-alább a hideg mosolyu nap s készül „Isten hozzád”-ot mondani a föld felületének. A szobában legnagyobb rend s pontosság jeleit tüntetik föl a művészi csinál rendezett butorok, melyek közt a könyvtár gondos és szorgalmas olvasóra vall.

A szoba egyik szegletében mennyezetes ágy, nehéz selyemrojtokkal s rajta egy 16 éves leány, bágyadt, beteg vonásaival. Szemei fénytelenek, keze reszketeg s lassan hullámozó keble kevésbé piheg . .

A fiatal leány — Szabados Malvin.

— Erős a napfény, Juli, — szól kissé megmozdulva merev helyzetéből — igazítsd meg a függönyöket!

A szobalány gyorsan engedelmeskedik s miután szeretett kisasszonya szobájából kizárta halvány sugarait a napnak: csendesen eltávozott.

A beteg, mintha egy eszme villant volna föl agyában, homlokához kapott s miután a verejték-

cseppeket letörölte lázas homlokáról — kezét lankadtan ereszté selyem paplanára.

Édes anyja, ki mindezeknek szemtanuja volt, fájó szívvel nézte szép leányának hervadását s míg szemeiből egy könnyűt törült ki lopva, a vigasz balzsamcseppeit hullatta egyetlen leánya fájó sebére. Egy pillanat múlva azonban a beteg halvány arca kigyul, mint a fölkelő nap bibora, ajkai érthetetlenül susognak, majd ágyából fölemelkedni akarva s kezeit szívére, a fájdalom gyupontjára téve — fájdalmasan sóhajt föl:

— Jenő, Jenő! beh boldogtalanná tettél! . . .

* * *

Alig vidult fel a ködös őszi reggel, Szabados Menyhért ur udvarára könnyű kocsis gördült be szép két sárga lótól vonva s a kocsirol tisztés kora hölgy száll le — a beteg Malvin nagynénje.

— Nincs-e még jobban Malvin? kérdé ez érdeklődéssel.

— Óh nem, — felelt az anya, szemében a fájdalom könnyeivel.

— De csak tán van remény felgyógyulásához?

— Nagyon kevés! sőt az orvos komoly bajra készít elő bennünket!

— Istenem, Istenem! de hát beszéld el részletesen a betegség okát.

— Nagyon egyszerű s mégis lehet, hogy Malvinom életébe kerül! . . . Tudod, hogy Malvin fél év előtt mily szerelmes volt Harasztí Jenőbe,

ki még lángolóbb szerelmet mutatott Malvin iránt s mire észrevettük: a viszonyt megszakítani nem lehetett többé. Mi úgy tekintettük aztán Harasztit, mint ki házunkhoz tartozik s a legnagyobb bizalommal voltunk iránta, miután égre-földre fogadta, hogy Malvin nejevé teendő. S a gyalázatos . . . megszege esküjét elfeledve az édes órákat, miket házunknál töltött: a jegyet visszaküldte s ma két hete — mást vezetett oltárhoz! . . . Malvin meghallva a Harasztit tettét, magánkívül lett fájdalomban. Bár apjával mindent elkövetünk fájdalmanak enyhítésére, nem használt semmi s a buskomorságot rohamos szivgöresök követték, melyek ágybafektették a szegény leányt!

— S az orvos! . . .

— Az is elkövet mindent s buzgalma még éjjel is a beteghez készíti, de már ő is kezd elveszteni reményét! . . .

— Nem kell reménytelennek lenni nővér. Legjobb orvos a bizalom!

A két nővér néhány percz múlva a beteg szobájába ment s óvatosan léptek Malvinhoz, ki most lehunyt szemekkel pihenni látszott. Majd fönyitá szeméit, de alig ösmerte meg a különben csévegő nagynénjét.

Nagynénje erős színezéssel vigasztalja a leánykát s élénk leírásokat ad előtte egy még ismeretlen fiatal emberről, kinek magaviselete salonias, birtoka mértföldekre terjedő s szépsége sem épen közönséges! . . .

nem tisztelik és annak ellene szegülnek. A te parancsod, a te akaratod szent legyen, minden houpolgár előtt. Oh nézz körül e hazában, Szent István koronájának van még fénye, mely beragvog a sötétség minden zugába, királyi pálczád fenségével sujs le mindent, a ki ellene szegül az elődök által szentesített törvényeknek!

És te magyar társadalom, ébredj és zudítsd haragodat mindazokra, a kik buta göggel, hitvány rosszakarattal, szemérmellen tudatlansággal nem akarják elismerni azt, hogy e hazában egyedüli jogos és törvényes nyelv a magyar!

Igen a magyar társadalom becsülete forog itt kérdésben. Ne ámitsuk magunkat, ne higyjünk azoknak, kik azt mondják, hogy sovínisták, vagyunk, mert a magyar tanu, tud is idegen nyelveket, a külföld irodalmát minden művelt magyar ismeri, nagyra becsüli, de nekünk jogunk és kötelességünk itt a hazában az állam hivatalos nyelvén beszélni, levelezni és összes hatóságainak kötelessége visszautasítani minden olyan iratot, mely nem magyar nyelven vagy legalább magyar nyelven is lesz hozzá beküldve.

Anglia, Német, Francia vagy Oroszország hatóságai, pillanatig sem gondolkodnak azon, hogy idegen nyelvű iratokat visszautasítsanak-e és őket senki sem vádolja a sovínizmussal, de a magyar, ha jogát követeli, akkor sovínista lesz.

Nem úgy magyar társadalom! Te még szabad vagy, téged még le nem nyűgözött a hízegő szolgaság, a gyáva meghunyászkodás, követeld emelt fővel és hangosan nyelvedet, tanító és paptól, katonától és polgártól, kereskedőtől, iparostól és hivatalnokaidtól, mert különben még egy ezredév után már nem létezik, — ha nem nyelvében él — a magyar.

Dr. Székely Albert.

Levelezés.

Nagy-Mihály, 1897. jan. 27.

Tekintetes szerkesztő ur!

A kaszinó folyó hó 23-iki teastélyéről a következő tudósítást küldöm becses lapja részére:

Kik annak idején a helybeli kaszinó egyesület „Három theaestélyre” szóló meghívóját olvasták, bizonyosan mosolyogtak ama reklamszerű kecség-

A beteg könnyebbülni látszott! — — —

Négy nap mulva Malvin remegő kézzel s kétség között rejtett keblére egy — nagynénjétől kapott levelet! . . .

Egy év elmúltával 4 mérföldnyire jártam Szabados Menyhért uram birtokától s egy gyönyörű falusi villa előtt állapodtam meg lovaimat pihentető, hogy a szép eszendő nyári alkonyon tovább folytassam utamat.

Az ülést meglehetősen megunva, néhány percznyi szabad időmet sétálásra kívántam felhasználni. Különösen megragadta figyelmemet a nyárilak, melyhez hasonló az a vidéken nem igen lehetett látni.

A nap már leszállott s esendülte a vidéket mindenütt; és mig lelkem a természet nagyszerűségén merengett: szemem két alakra irányult, melyek a nyári lak terraseán egymáshoz igen közel ülve s esendesen susogva esügtek egymás vonásain. A eszendő susogást hol egy érzelmenteljes dal, hol egy egy czuppanó esők váltotta fel!

Bizonyosan férj és feleség — gondolám — kik a mézeseteket élvezik! . . .

A nő ismét heves ölelésre tárja ki hófehér karjait s önkéntelenül hangoztatja ajkán: „Géza, Géza beh boldoggá tettél! . . .”

A férfi Csermelyi Géza, gazdag birtokos s a nő — neje, Szabados Malvin volt!

„Változnak az idők s azokban mi is változunk!”

tetésen — melyszerint a theaestély: sétahangverseny, felolvasás és rögtönzött tánczra is kilátást nyujt.

A kíváncsiságtól vezetve, szép számú társaság gyűlt egybe, várva, hogy a sok kilátásból mit fogunk igazán látni, mit igazán élvezni. Sietek kijelenteni, hogy az első thea-estélyen a meghívó minden egyes pontja várakozásos felül, közmegelegedésre, remekül be lett töltve.

Legelőbb Sulyovszky István, a kaszinó igazgatója rövid megnyitó beszéde után, egy kitünő vig monologot olvasott, majd Eperjessy Lajos kifogástalanul alakított szavallatával, Füzesséry Dezső pedig bohókás mulattató ezitátumaival, — s végül újból a kaszinó igazgatója egy remek monológ felolvasásával — mulattatták az egybegyűlt társaságot.

De nemcsak felolvasás, hanem sétahangverseny is volt s néha-néha élvezetes hegedűjátékban gyönyörködtünk.

Volt még egy igérvénye a meghívónak, melyről az estély kezdetén sokan azt hittük, hogy ez csak kilátásnak marad meg, pedig — mi tagadás benne — erre vágytak legtöbben és nem esalódtak. Mily örömmé változott sok szép terpszyhore aggodalma, amint az előbbi pontokat követő rövid pauza után, a pezsgőverü fiatalok tánczra perdült, s a thea-estélyből reggeli 4 óráig tartó tánczestélyt rendezett, fáradhatatlan animáló lejtve számos túrt.

A négyeseket 18—20 pár tánczolta. Ott voltak: Asszonyok: Bartus Boldizsárné, Bucsinszky Lajosné, Füzesséry Tamásné, Dr. Glück Samuné, Fodorovszky Jenőné, Kádár Miklósné, Nagy Árpádné, özv. Madarászné, Roskovics Jánosné, Tolvay Imréné.

Leányok: Baján Etike, Baján Mariska, Bartus Elza, Bartus Gizi, Bucsinszky Anna, Füzesséry Emma, Fröhlich Ilonka, Fröhlich Kornélka, Kádár Jolánka, Karezub Emma, Homiesko Gizi, Kosvics Margit, Marossán Hona, Mihalesik Teréz.

A vizontlátásra február 13-ra.

imó.

Vegyes hírek.

— **Az ungvár-nagymihályi vasut** életbe léptetésének egyedüli akadályja — mint bennünket értesítenek — 50—60000 frt, mely még a vasut kiépítésének költségeihez hiányzik. Az építés vonalára nézve most új terv merült fel, melynek fölkarolása mellett azt a hiányzó összeget meg lehetne takarítani. A nagy költséget ugyanis az a körülmény okozza, hogy a vasutat egy új Ung-hídon kellene átvezetni, melynek építése és föntartása igen sok pénzbe kerülne, azonkívül sok beltelket és földeket is meg kellene vásárolni. Ez ellenében most azon terv merült fel, hogy a vasutat az Ung-esatorna fölött oszlopokra és keresztgerendákra rakott talpíjakon vezetnék a városon át és a műmalomnál fel és leszálló állomást rendeznének be. Azok, a kik ezen eszmét megpendítették, azt állítják, hogy ennek keresztülvétele annyira olesóvá tenné az építkezést, hogy ezáltal a föntebb említett és hiányzó összeget meg lehetne takarítani.

— **Mennyi pénz jött Amerikából.** A mi tőjaink azt mondják, hogy ha közbe nem volna az a kis pocsolva (értve alatta a tengert) akkor már rég nem lenne közülök még magunk sem egy tótoeska az országban, de különösen a felvidéken nem. Noha a kivándorlást megszorították, ők azért még egyre mennek szerencsét próbálni az új hazába. Így aztán vannak falvak, ahol egy-két öreg emberen kívül csak gyerekek és asszonyok laknak. Az alábbi postahivataloktól sikerült adatokat nyernünk arra nézve, hogy az elmúlt évben mennyi pénz jött be Amerikából: a sztropkói postahivatalhoz 99.791 frt 76 kr., a varannói postahivatalhoz 79.095 frt 61 kr., a kelessei postahivatalhoz 56.505 frt 75 kr., a tavarnai postahivatalhoz 27.293 frt 63 kr., a havajai postahivatalhoz 15.317 frt 36 kr., a gálszécsi postahivatalhoz 117.369 frt.

— **Peticzió.** Mult számunkban megírtuk, hogy a f. évi január hó 4-én megéjített előljárási választás ellen peticzió senki részéről sem adatott be, miért is a választás jogerős lett. — Mint most értesülünk, e hírnök nem felel meg a valóságnak, mert a választás ellen igenis adatott be peticzió, még pedig közvetlen az alispáni hiva-

talhoz, mely eljárás eléggé jellemzi Petrovics Józset és társai járatlanságát, a kik a fözolgabirói hivatal elkerülésével nyujtották be azt a híres kérvényt, melyben elsorolják a többek között, hogy Pollák Henrik megválasztatása rájuk nézve szegyen. Ez a sovány kérvény különben felszerelés czéljából kiküldetett a fözolgabirói hivatalhoz, hol Jelenek szolgabiró gondoskodott arról, hogy méltó jelentés kapcsán jusson vissza az alispánhoz. Mint mondják, Petrovics-nak az fáj nagyon, hogy nem választották meg városi képviselőnek és e miatt igen nyughatatlan éjjelei és rémes álmái vannak.

— **Katonai lovak kiadása.** Aluljegyzett parancsnokság ezen évben 65 szolgálati lovat ad ki magán használatra. A lovak 5—8 évesek, egészségesek, hibátlanok és kezesek, azonfelül jól be is vannak hajtvá és lovagolva. Rugós, harapós, valamint karórágó lovak nem adatnak. A kiadó lovak kitünő minőségűek, 5, különben 6 év után a vállalkozók szabad birtokába mennek át. Hivatalos tisztelettel felkéretnek az érdekeltek, levelező lapon előjegyzésüket az alulirt parancsnokságnál minél előbb bejelenteni, valamint különös óhajukat a lovakat illetőleg is ide tudatni sziveskedjenek, hogy a parancsnokság a lovak beosztását a közönség igényeinek tekintetbe vételével eszközölhesse. A lovak oktober f. évi márczius hó 1-én átvehetőek lesznek, de már előbb is megtekinthetők, mi annak idején az igényt tartókkal tudattani fog. Posták, fuvarozási vállalatok ki vannak zárva. II-ik Vilmos Württemberg királyról nevezett ér. és kir. 6. sz. huszárezred Pótkeret Parancsnoksága Kassán, Fő-uteza 106. szám. Darnay, kapitány.

— **A szikvízes üvegek.** Tekintetes szerkesztő ur! Becses lapjának egyik közelebbi mult száma közölte, hogy milyen botránnyosan piszkosak és rosszak a szikvízes üvegek és felhívta az illetékes hatóság figyelmét a jelzett bajok megszüntetésére. Ugy látszik azonban, hogy az a nagyon is helyes felszólalás nem érte el a várt eredményt, mit igazol az, hogy a hatóság részéről mi sem történt ez ügyben. Mi is tudjuk pedig, hogy e tekintetben kellene hatósági vizsgálatokat tartani olykor-olykor és a kifogás alá eső üvegeket elkobzás által vonni ki a használatból. A midőn e sorok szives közlését kérjük, valóban óhajtanók tudni, hogy hát tulajdonképen mire való nálunk a közegészségügyi-bizottság? (Hogy a pestis bejövételét megakadályozza. Szerk.) Szikvízesek.

— **Olasókőri bál Papinán.** A papinai olvasókör saját alapja javára folyó évi január 23-án igen sikerült bált rendezett. A díszes hölgykaszoruban ott voltak: Duresinszky Gizella, Duresinszky Erzsike, Haraszthy Ida (Homonna), Maeke Mariska (Krakó), Lábas Margit, Petrasovszky Anna, (Hosztovicza), Novotni Carlí (Zubna) Gyarmathy Margit (B. Ujlak), Erdélyi Róza, Zinner Hedvig Agllei urhölgyek valamint: Duresinszky Lászlóné, Lábas Elekné, Landa Conrádné, Grúsz Adolfné, Novotni Jánosné, Kippa Antalné, Kempzky Ágostonné, Petrasovszky Józsefné, Zinner Károlyné stb. urnók. A mulatság reggelig tartott. Ez tesz bizonyosságot a kárpátok alatt élő magyarok vig kedélyéről.

— **Farsangi estély.** A nagymihályi polgári olvasó-egyesület — valószínűleg február hó vége felé — egy nagyobb szabású farsangi estélyt fog rendezni vagy az állami ovoida, vagy pedig a Barnai helyiségekben. Ez ügyben vasárnap délután értekezlet tartatik.

— **A sztropkói posta.** 50 éve annak, hogy a sztropkói postát felállították. A megnyitáskor a táskátvivő gyalogkúldöncözött kikaczagta a levelezéshez még akkor hozzá nem szokott nép, mondván, hogy mit is hozhat abba minden második nap. Nagyot zökkent azóta a világ kereke és ma már két irányból naponta temérdek anyag érkezik e határszéli városkába. Ime egy kis statisztika az elmúlt év forgalmából: *Befizetve lett:* 6522 drb utalvány 145.713 frittal. *Takarékba:* 8268 frt könyvecskébe. *Chequebe* 39.455 frt. *Kifizetett:* utalványokban 3570 drb 107.011 frittal. *Takarék-ból* 6317 frt, *Cheque-ben* 16.410 frt. *Feladatott:* 2820 drb távirat és érkezett 1310 drb. *Tiszta jövedéki bevétel* 4649 frt volt. Ezeneken kívül igen sok közönséges, ajánlott, pénzeslevél és esomag érkezett és adatott fel. E posta- és távirat hivatához tartozik 30 község és 3 pusztá.

— **Lóvizsgálat.** A szokásos tavaszi lóvizsgálat városunkban f. évi február hó 1-én lesz. E vizsgálatra köteles minden lótulajdonos a város-házához vezetetni a lovait. Felhívjuk e körül-ményre a lóartókat figyelmét.

— **Halalos végű sétalovaglás.** Mult évi december havi számunkban említett tettünk *Polturák Vincze* vármegyei irnok szerencsétlen végű sétalovaglásáról. Most arról adunk hírt, hogy nevezett irnok szenvedett sérelmei következtében e hó 25-én reggeli 4 órakor meghalt. Temetése e hó 26-án délután 3 órakor a vármegyei tisztikar részvétele mellett ment végbe. A vármegyei irnoki kar a következő gyászjelentést adta ki: „Zemplén vármegyei irnoki kara fájdalommal jelenti szeretett kartársuknak *Polturák Vincze* vármegyei irnoknak, a vármegye szolgálatában több évi buzgó működése után 38 éves korában f. évi január hó 25-én reggeli négy órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemeit f. évi január hó 26-án d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. szertartás szerint a Rózsá-utcai 61. számú saját házából örök nyugalomra tétetni. S. A. Ujhely, 1897. január hó 25-én. Béke lengjen hamvai felett.”

— **Az „Ungvári dalárda“** dal- és hangversenyét folyó év február hónap 13-án fogja megtartani a „Pannónia“ vendéglő nagy termében. Nemcsak a változatos műsor, hanem a kiváló közreműködő erők miatt is érdekesnek ígérkezik ezen tánczezel egybekötött hangverseny.

— **Harmínckét gyermekes anya.** Egy Holm János nevű n—i munkás feleségét ritka módon áldotta meg gyermekkel az Isten. Husz esztendő alatt harmínckét gyermeket hozott a világra. Háromszor szült ikreket, hat ízben három, két ízben pedig négy gyermeke született egyszerre. A gyermekek közül huszhat fia, hat pedig leány volt. Valamennyien élve jöttek a világra, de nagy részük rövid idő múlva meghalt. A harmínckét gyermek közül még életben van tíz fiu és két leány. Érdekes, hogy a statisztika szerint 15 millió születési eset közül csak 32 esetben fordul elő az, hogy egy asszony négy gyermeket hozzon a világra.

— **Uj anyakönyvezetők.** A m. kir. belügyminiszter Zemplénvármegyében a klenovai anyakönyvi kerületbe *Egry József* segédjegyzőt, a kolbaszóba, *Józsa Jenő* segédjegyzőt, a parnóba *Füzesséry László* segédjegyzőt, a bekecsibe *Boros Jenő* ev. ref. tanítót, a radiba *Kemechey Béla* körjegyzőt, a homonnavidékre *Duresinszky Gyula* rendőrbizost, a mezőlaboroz-vidékbe *Szabó János* állami tanítót anyakönyvezetökké, továbbá a nagygéresi kerületbe *Steinfeld István* segédjegyzőt anyakönyvezető helyettesé kinevezte s valamennyit a házassági anyakönyvi vezetésével és a házasság kötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **Csodaszülött.** Szántón Sztanó Mihály-nak a mult héten olyan fia született, a ki egészen a majomhoz hasonlított, a mennyiben a fejétől kezdve a lábáig végig sürti hosszu szőrrel volt benöve. Az újszülött, a kinek a csodájára jártak a szomszédok és ismerősök, alig élt pár perczig.

— **Hirdetmény** Szatpók mezővárosban 1897-ik évben tartandó országos vásárok napjainak meghatározásáról. 1. Gyertyaszentelő január 26., 2. Husvéti április 13., 3. Keresztjári napi május 25., 4. Urnapi június 15., 5. Péter-Pálnapi jul. 6., 6. Bertalanpapi augusztus 24., 7. Szt. Mihálypapi szeptember 21., 8. Simon-Judanapi október 26., 9. Luczanapi december 14. Minden vásár előtti hétfőn nagy sertsésvásárok tartatnak. Heti vásárok: Minden héten hétfőn és pénteki napon, hétfőn egyuttal sertsésvásárok tartatnak. Kelt Szatpókon, 1897. évi január hóban. *Tomka László*, városi jegyző. *Zsanoni József*, városi bíró.

— **Anyakönyvi kimutatás.** A szatpóki anyakönyvi kerületben az 1896. évben volt születés 189, ebből 94 fiu és 95 leány. Házasságra lépett 24, ebből vegyes házasság 4 eset. Elhalt 91, ebből 7 évben alóli 43, 7 évben felüli 48.

— **Megjutalmazott utbiztos.** A nagymihályi járás utbiztosát a megyei alispán 50 ft jutalomban részesítette, mert a kezelésre bízott utvonalon az elmúlt évben végrehajtott nagyobb-szabású munkálatoknál kiváló szorgalmat s szakavatottságot fejtett ki.

— **Batyubál.** A kelecsi lövészeget f. é. február hó 7-én a kelecsi iskolában batyubált rendez. Ezen táncvigalom, melyre a vidék nagyszámú intelligenciája már is nagyban készülődik, fényesnek ígérkezik. A rendezőség széleskörű intézkedést tett a vidéki vendégek elszállásolása tekintetéből is, de meg a mi a fő, a legjobb zenekart fogja felfogadni ez alkalomra.

— **Gyászjelentés.** „Özv. Ujlaky Istvánné szül. Botka Zsuzsánna, Ujlaky Péter m. á. v. főmérnök és felesége Erdélyi Erzsébet, Ujlaky Erzsébet: Arday Sándorné a maguk és az egész rokonság nevében megszorodott szívvel jelentik

a legjobb férjnek, testvérnek és rokonnak: *Ujlaky István* sárospataki közbirtokossági erdésznek f. hó 23-án, éjfél fel 12 órakor, hosszas szenvedés után, életének 55-ik, boldog házasságuk 15-ik évében történt gyászos elhunytát. Hült tetemeit f. hó 25-én d. u. 3 órakor fogjuk az ev. ref. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyezni. A szerető, igazságos Isten örökké az igaz ember porai felett! Sárospatak, 1897. január 24.

— **Eljegyzés.** *Herskovics Herman* homonnai lakos eljegyzte helyben *Schiffer Gizella* kisasszonyt, *Schiffer Mihály* leányát.

— **Meghívó.** A gálszécsi katolikus olvasókör a nagyszállóda termében könyvtárának gyarapítására 1897. január hó 31-én táncestélyt rendez. Kezdeté fél 8 órakor. Belépti-díj: személyjegy 1 frt, családjegy 1 frt 50 kr. Jegyek a pénztárnál válthatók. Felülfizeteket köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Ellátandó kérés.** Monokon történt meg az a furcsa história, a melyhez hasonló megesett már nem egyszer; de azért van benne érdekesség és némi sújtó hatás a szereplők egyik felére. Szerellem és üzlet a történet vezérfonala. Egy kissé különös az, mikor valaki a szerelem magasztos szárnyain halad az üzlet nem igen ideális sátorába, de hát *Deutsch Tóbiás* üzletember, a kinek utóvégre is csak az a főczélja, hogy nyerjen, ha mindjárt szívét fekteti is bele az alkuba. Monok községben az a mélyen sújtó csapás ért egy asszonyt, hogy fiatalon életének zöldülő és illatozó korában az özvegyesség éppen nem irigylésre méltó fátyla érte utó. Telve életérelvvel s még tiszta magysággal telt szívvel állt tehát a nagyvilág előtt egyedül. De mivel a sors ki nem kerül senkit, kiüldöttje mihamar jelentkezett is az asszonynál *Deutsch Tóbiás* személyében. Ez az állítólag újhelyi születésű és illetőségű özvegy ember megértette azokat a bánatos sóhajokat hozzányult tehát a sziv zengő hurjaihoz, s a szerelem édes hangján mondotta ki ajánlatát: a házasságot. Jó és engedelmes férjnek ígérte magát, a ki ha éppen úgy kívánna valasztottja, a papuskormánytól sem riadna vissza. Az öröm óriási lett s ha nem történt volna mindez tölben, fit és virág is csak szerelemről suttogott volna a boldogító ajánlat hatása alatt. A ház ünnepi hangulataba csapott át. Hogyne? hisz oly édes a szerelmesek élete akkor, mikor már csak az van a kérdésben, hogy mikor lesz az esküvő. Így mult el két hónap. Az édes, a kedves *Tóbiás* még mindig ott volt a háznál suttogva környezéssel a jövő határtalan boldogságáról. Az esküvő napja már a közel jövőben volt. Oh mily boldogság!... Deczember 31-iki sötét éjjel volt. *Tóbiás* kimelelt eszében ölti magára ruháját és egy utolsó szánalmas pillantást vetve menyasszonyának szobája felé, halk léptekkel hagyja ott a házat. És a jó *Tóbiás* azóta nincs és nincs sehol, eltűnt hullócsillag módjára. Egykor menyasszonyához való ragaszkodását azonban elárulta azon tette, hogy 700 forintot és több értékes tárgyat vitt el tőle emlékül. Hogy azonban rá, az egykori vőlegényre se essék egyhamar a feledés fátyla, ott hagyta emlékül első házasságából származott 11 éves aranyos kis leánykáját. Így kötött üzletet *Deutsch Tóbiás*: 700 forintért eladta leányát és talán megtört egy szívet. Az ügyes kereskedelmi faktort körözik.

— **Lapunk „Csarnok“** ezimű rovata térszúke miatt e héten kimaradt.

— **Nyitvános számadás** A varanói önképző és önszolgáló iparos-egylet f. hó 17-én jótékonycélu táncmulatságot rendezett saját alapja javára és a tiszta jövedelem 10%-éka a helybeli kisdodovátát illete volna, ezen jótékonycélt tüzte ki ezéul az egylet, de sajnos, anyagi sikere a mulatságnak nem volt olyan, hogy ebből a fentnevezett intézményt istápolhatuk volna. A midőn a lentirt t. uraknak adományaikért hálás köszönetünket fejezzük ki, a számadást közöljük: Kiadásunk volt 63 ft 99 kr., bevétel 60 ft 30 kr., fedezetlen kiadás 3 ft 69 kr. Felülfizetek: *Werner Gyula* 3 ft, *Bodor Gábor* 2 ft 60 kr., — 2 ft 60 kr.; *Katz Miklós* (Mogyoroska), *Füzesséry Pál*, *Neuirth Jenő*, *Csaneskóné*, *Dr. Novák István*, *Roxer Jenő*, *Petrus J.* és *M.*, *Bálint Alajos*, *Szissner Antal* és *Diószeghy János* urak. — 1 ft 50 kr. jával: *Stramond Sándor*, *Berkó N.*, *„s Ungerleider Simon* urak. — 1 ft 20 kr. t: *Zhorayné*. — 1 ft jával: *Zelenyák*, *Udvardi Viktor*, *Maserenyik J.*, *Helmecei Izák János*, *Lamprel Nándor*, *Gaál Sándor*, *Kohu Henrik*, *Horváth József*, *Somogyi Izidor*, *Sztankó László*, *Szűcs Sándor*, *Torma*, *Suszer Károly*, *Dankó*, *Besztercziné*, *Spiegel Samu*, *Springer Samu*, *Grün Adolf*, *Gersner*, *Stern Mór*, *Pláveczky János*, *S. N.*, *N. N.*, *Leffkovics Adolf* és *Thain István* urak. — 50 kr. jával: *Nemes Béla*, *Blaskóné*, *Gambály*, *N. N.*, *N. N.*, *Frankóné*, *Varanok*, 1897. január 20-án. *Bunyeczky József* e. pénztárnok. *Fuchs István*, *Cserenyák András* e. ellenőrök.

Felolós szerkesztő:

G Á L V I L M O S.

Kiadó-tulajdonos:

LANDESMAN B.

MEGHIVÁS.

A NAGYMIHÁLYI KERESK. és HITELBANK

RÉSZVÉNTÁRSASÁG RÉSZVÉNYESEI

az 1897. évi február hó 14-én, d. e. 10 órakor

az intézet helyiségében tartandó

ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSRE

ezenel tisztelettel meghívotnak.

Közgyűlési tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése a lefolyt üzleti évről.
2. A mérleg előterjesztése és a felmentvény megadása.
3. A tiszta nyereség mikénti felosztása iránti határozathozatal.
4. Egy felügyelő-bizottsági tag megválasztása.
5. Napi biztosi díjak megállapítása.
6. A jegyzőkönyv hitelesítők megválasztása.

Nagy-Mihály, 1896. január 25-én.

Az igazgatóság.

ELADÓ

- 2 sárga színű jól betanított 4 éves nonius esikó --- --- --- 500 ft.
2 drb 3 éves nonius esikó --- 400 „
6 db 2 éves magy. tenyészbika a 130—140 „
10 db 2 éves tenyésztetre alkalmas kan a 30 „

A szennai (u. p. Pályin) gazdaság intézősége.

7. szam.

vgh. 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX.t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a beregszászi kir. törvényeszköz 1896. évi 14293. v. számú végzése következtében *Schwarz Bernát* fokésházai lakos javára, *Ehrenfeld Jac.* hanajnai lakos ellen, 1449 frt s jár. erejéig 1897. évi január hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1409 ftra becsült különféle szobabutorok, ágy- és ruhaneműek, sajtgyár berendezés és ehhez való gépek, sajtkezeletek és egy kocsiáll álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a szobráneci kir. járásbírószág 39. p. 1896. sz. végzése folytán 1449 frt tőkekövetelés, ennek 719 frt 1896. évi október hó 19. napjától járó 6% kamatai és 730 frt 1896. évi november hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 62 ft 25 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Hanajnában alperes lakásán leendő eszközölésre 1897. évi február hó 3. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében a legelőbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szobránecen, 1897. évi január hó 23. napján.

Rugats Lajos,
kir. bírószági végrehajtó.

7. sz.

1897. végr.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírószági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a Szobráneci kir. járásbírószág 1897. évi 25. plg. számú végzése következtében *Rosenberg Ignác* nagymihályi lakos javára *Semsey Béla* felső-revisesei lakos ellen 40 ft 64 kr s jár. erejéig 1897. évi január hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 820 forintra becsült 2 ló, lószerszám, kocsi, széna, és ruhaneműből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a szobráneci kir. járásbírószág 31. p. 1897. sz. végzése folytán 40 ft 64 kr tőkekövetelés, és eddig összesen 27 frt 35 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Felső-Revisésen alperes lakásán leendő eszközölésre 1897. évi február hó 8. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében közzepfizetést mellet, a legelőbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szobránecen, 1896. évi január hó 25. napján.

Rugats Lajos,
kir. bírószági végrehajtó.

A NAGYMIHÁLYI KERESKEDELMI ÉS HITELBANK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Z Á R S Z Á M A D Á S A

AZ 1896-ik ÉVRŐL.

Tartozik

MÉRLEG-SZÁMLA.

Követel

Főkönyvi lapszám	Vagyon	Osztárk érték		Főkönyvi lapszám	Teher	Osztárk érték	
		frt	kr.			frt	kr.
133	Pénztárkészlet	5260	34	2	Alaptőke	75000	—
135	Váltótárca	279633	92	44	Tartalék tőke	1684	22
13	Előlegek értékpapiroka	9975	50	118	Betétek	91354	46
30	Kötvény-kölesön	515	—	140	Letétek	996	70
11	Szerelvények 20% leírás után	545	53	137	Visszszámított váltók	123106	91
35, 57, 69	Folyó számla	7448	95	126, 143	Hitelezők	292	42
127, 134, 144	Adóssok	338	61	119	Fel nem vett osztalék	140	—
131	Átmeneti kamatok	1120	23	97, 136	Átmeneti kamatok	2901	38
139	Óvási díjak	17	40		Nyeremény egyenleg	9379	39
		304855	48			304855	48

Tartozik

VESZTESÉG- ÉS NYERESÉG-SZÁMLA.

Követel

Főkönyvi lapszám	Veszteség	Osztárk érték		Főkönyvi lapszám	Nyereség	Osztárk érték	
		frt	kr.			frt	kr.
8	Tiszti fizetések	2100	—		Áthozat a mult évről	650	—
112	Betét kamatok	3818	46	136	Váltó-kamatok	24209	93
21	Lakbér	300	—	97	Értékpapírelőleg kamatok	711	98
138	Üzleti költségek	684	96	31	Kötvénykölesön kamatok	37	77
131	Visszl. váltókamatok	8008	09	14	Folyó számlai kamatok	227	88
53	Betétkamat adó	381	85	121	Késedelmi kamatok	342	04
39	Állami és községi adó	1056	93	16, 63, 87, 113	Vegyések	32	96
11	20% leírás a szerelvényekből	181	84	141	Biztosítási ügynöks. jut. 236.54 le a kezelési költség 78.84	157	70
23	Nyomatványok	364	83				
142	Tartaléktőké 6% kamatja	93	91				
	Nyeremény: folyó évi 8729 frt 39 kr. áthozat a mult évről 650 " — "	9379	39				
		26370	26			26370	26

Nagy-Mihály, 1896. december 31-én.

Widder Izidor,
pénztárnok.Dr. Glück Samu,
igazg. alelnök.Weinberger Náthán,
igazg. elnök.Brünn Mór,
könyvesztő.Brügler Mór, Glück Mór, Löffler Noa, Dr. Pogány Gerő, Rosenberg Ignác, Weinberger Sámuel, Dr. Widder Márk,
igazg. tagok.Jelen mérleg-, veszteség és nyereség-számlát az üzleti könyvekkel, valamint a főkönyvben kimutatott eredményekkel tételről-tételre összehasonlítottuk, azt
ugy egészben, mint egyes tételeiben helyesnek s a valósággal megegyezőnek találtuk.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Dr. Tarnószky István,

Dr. Friedmann Vilmos,

Barnai Andor.